

โบราณคดี เล่ม 3.1
บทคัดย่อภาษาไทย
แปลโดย รัศมี ชูทรงเดช
(มีนาคม 2007)

บทบรรณาธิการ

หยุดนำบนการสนทนาโลกาภิวัตน์
นีก เซฟเปิร์ต

บทคัดย่อ

ทว่าอย่างไรเราจึงสามารถต่อรองตำแหน่งของเราในฐานะนักโบราณคดีท้องถิ่นในความสัมพันธ์กับสาขาวิชาการต่างในระดับโลก? ด้านหนึ่ง เราเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลกของนักวิชาการ, ผู้ปฏิบัติ, และนักกิจกรรม ซึ่งมีการสนทนา และถกเถียงข้ามพรมแดนชาติ, ทวีป, ขั้วโลก, และชนชั้นทางสังคม ส่วนอีกด้านหนึ่ง เรามีตำแหน่งที่เฉพาะเจาะจง, มีบริบทท้องถิ่นผ่านความเกี่ยวข้องกับระดับชาติและสังคมสถาบัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีตำแหน่งที่มีความสัมพันธ์กับเส้นจำแนกที่แบ่งโลกออกเป็น เหนือ/ใต้, ตะวันตก/ไม่ใช่ตะวันตก, ประเทศที่มีเศรษฐกิจพัฒนาและประเทศที่เศรษฐกิจด้อยพัฒนา และมีสมาชิกของชาติที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ครอบงำหรือมีอำนาจเหนือกับที่ตกเป็นเมืองล่าง ลักษณะเช่นนี้มักจะมีส่วนที่สำคัญต่อการกำหนดบทบาทเมื่อเข้ามาเกี่ยวข้องกับประเภทของงานโบราณคดีที่เราปฏิบัติกัน และการเข้าถึงทรัพยากรและเครือข่ายของเรา จุดแข็งอย่างหนึ่งของสภาโบราณคดีโลกในฐานะองค์กรที่ให้ความสำคัญกับหนทางหรือจุดยืนที่แตกต่างกันในฐานะที่เป็นนักโบราณคดี และคิดอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับประเด็นนี้ สิ่งที่สามารถจะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในเรื่องการปฏิบัติก็คือเว็บที่สภาโบราณคดีจัดทำและให้สมัครเป็นสมาชิก ซึ่งทำให้เกิดการสนทนาข้ามโลกและมีหัวข้อการสนทนาในหัวข้อที่น่าสนใจและน่าทึ่ง โบราณคดีจึงมีภาพลักษณ์ใหม่และมีสำนักพิมพ์ใหม่ บรรณาธิการร่วมชื่อ แอนน์ พีเบอร์น และผมมีความภูมิใจที่จะนำเสนอว่า โบราณคดี ได้ย้ายไปพิมพ์ที่สำนักพิมพ์สปริงเจอร์

การย้ายไปครั้งนี้มีคุณประโยชน์หลายประการสำหรับสมาชิกของสภาโบราณคดีโลก และนำวารสารเข้าไปสู่กระแสหลักของการตีพิมพ์ทางวิชาการ

บทความ

การสร้างมรดกในสิ่งแวดล้อมทางการเมืองสาธารณะ: ทักษะ
ลินน์ สวารทซ์ ดอดด์

บทคัดย่อ

โบราณคดีตกอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมทางการเมืองสาธารณะซึ่งสร้าง

สถานการณ์และข้อมูลที่นักโบราณคดีไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะควบคุม หรือในความเคลื่อนไหวหรือใน ทศวรรษนี้ตรวจสอบความหลากหลาย 5 ประการ ที่พบจากกรณีศึกษาใน โบราณคดีเล่มที่ 2.2 และ 3.1 และชี้ให้เห็นถึงพลวัตเมืองหลังที่สามารถสร้างปัญหาทั้งทางด้านจริยธรรมสำหรับนักโบราณคดีและอาจจะมึกล่าวหา เกิดอันตรายและ เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ต่อผู้อื่น โดยรวมถึงความต้องการและความล้มเหลวในการจัดการมรดกทางวัฒนธรรม, ความขัดแย้งด้านคุณค่าของมรดก, ความเข้มงวดเกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้ของมรดก ทรัพยากร, ความสมดุลย์ของเป้าหมายในการวิจัยทางโบราณคดีที่ต่อต้านกับความปรารถนาของเศรษฐกิจ, การเมืองและสังคมท้องถิ่น; และความซับซ้อนของความจริงของการข้ามพรมแดนในการพยายามระบุสังคมในทางโบราณคดีที่มีการพัฒนาเรื่องมรดกวัฒนธรรมที่ยั่งยืนในบริบทของสมัยใหม่ ไม่ว่านักกิจกรรมหรือว่าผลลัพธ์ที่จะมาข้องเกี่ยวในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของภาคปฏิบัติหรือความตั้งใจของเรา ไม่มีอะไรที่เป็นผลที่เกิดจากคุณค่าอิสระในทางโบราณคดี

การสร้างอัตลักษณ์ทางการเมืองของชนพื้นเมืองในซิลี แดเนียลล่า โจเฟรพี.

บทคัดย่อ

คำถามของงานวิจัยปัจจุบันคือโบราณคดีสร้างอัตลักษณ์ทางสังคม จากหลักฐานวัตถุทางวัฒนธรรมและกลุ่มชาติพันธุ์อย่างไร? เมื่อเร็วๆ นี้ประชากรพื้นเมืองจากภาคทาราปาคาทางเหนือของซิลี ได้ประกาศสิทธิชนพื้นเมืองและการยอมรับในฐานะที่เป็นชนชาติแรก ของแอนเดียน โดยใช้กฎหมายและโปรแกรมที่พัฒนาโดยรัฐบาล ซิลีเยน พวกเขาได้นิยามตัวเองใหม่ในฐานะของชุมชนจัดตั้งท้องถิ่น พวกเขาเรียกร้องคำถามเกี่ยวกับการทำงานโบราณคดีในการผลิต และผลิตซ้ำของความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และการสะท้อนกลับในเรื่องของการครอบครองที่ดิน น้ำและมรดกวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของ สังคมลาตินอเมริกา โบราณคดีบางครั้งต้องหลีกเลี่ยงจากบทบาททางการเมือง ผลที่ตามมาคือประวัติศาสตร์ที่ถูกใช้โดยคนอื่น ใน สังคมศาสตร์ สาขานี้ต้องประเมินผลกระทบจากการมีอัตลักษณ์ ทางโบราณคดีซึ่งบางครั้งมีความแปลกแยกจากการเมือง มีการเปลี่ยนแปลง และสร้างภาพตัวแทนใหม่ที่เหมาะสมกับอดีตแสดงความ ชอบธรรมในเวลาปัจจุบัน บทความนี้ยังได้อภิปรายถึงการเมืองของ อัตลักษณ์โดยเน้นที่กรณีศึกษาอามาราซิลีเยน และความชอบธรรม ในการใช้ยุทธวิธีที่เหมาะสม

คำหลัก

โบราณคดีอเมริกาใต้ อัตลักษณ์ชนพื้นเมือง ชาติพันธุ์ อามารา รชาติ ทาราปาคา ซิลี

มรดกทางโบราณคดีในกัวเตมาลา: มุมมองของคนพื้นเมือง ต่อทรากรของอิสิมเซ ลาร์ส พรุชส์ออร์จ

บทคัดย่อ

ในมุมมองท้องถิ่นกัวเตมาลาเกี่ยวกับมรดกมักจะไม่ได้ยินเสียงสะท้อน บทความนี้เป็นกรณีศึกษาที่น่าเสนอและแสดงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างแหล่งโบราณคดีบนพื้นที่สูงของอิสิมเซ และเทพัน ซึ่งมีชุมชนพื้นเมืองอยู่ใกล้ๆ แม้ว่าอิสิมเซ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพียงเล็กน้อยต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น แต่ความสำคัญของแหล่งนี้อยู่ที่บทบาทในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของปฏิสัมพันธ์ที่มีความแตกต่างของสังคมและศาสนา ร่องรอยของความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณเกี่ยวกับสถานที่ที่สามารถที่จะย้อนกลับไปถึงสมัยอาณานิคมและชาวมายา ปัจจุบันจากทั่วทั้งกัวเตมาลาเพื่อไปประกอบพิธีกรรม สถานที่แห่งนี้ยังคงกลายเป็นจุดที่แสดงการสร้างอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมของนักกิจกรรมชาวมายาและระดับชาติ ทรากรของอิสิมเซมียุทธศาสตร์ที่สำคัญในการสร้างความทรงจำร่วมซึ่งรวมถึงความคิดที่เกิดจากคนภายนอก เช่นโบสถ์ในศาสนาคริสต์, รัฐบาลท้องถิ่น, นักกิจกรรมชาวมายา รวมทั้งนักโบราณคดี

ใครเป็นคนแรก? ชานินิยมในโบราณคดีและประวัติศาสตร์ สลัวด์และฮังกาเรียน เอ็ดวอร์ด เคร็คอวิค

บทคัดย่อ

ชาวสลัวด์และฮังกาเรียน (แมคยาร์ด) มีชีวิตอยู่จนกระทั่ง 1918 ในรัฐทั่วไปประมาณ 100 ปีมาแล้ว ปัจจุบัน นักโบราณคดีและนักประวัติศาสตร์ทำงานในหลายประเทศได้สนใจคำถามที่แตกต่างกัน และมีการตีความเกี่ยวกับอดีตที่แตกต่างกัน ในกรณีเป็นเรื่องของการเข้ามาของชาวสลัวด์และแมคยาร์ดเข้าไปตอนกลางของดาฮูบ แม้ว่าโดยทั่วไปต่างก็เห็นด้วยว่าแมคยาร์ดเข้ามาในภูมิภาคเมื่อ 350 ปีหลังจากสลัวด์ แต่นักวิทยาศาสตร์ฮังกาเรียนเน้นว่าการเข้ามาอยู่ของฮังกาเรียนในแผ่นดินเกิดนั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างชาวแมคยาร์ดและฮันส์ ดังนั้นเราจึงพบว่าเอกสารทางโบราณคดีสลัวด์ได้โต้แย้งเกี่ยวกับการปรากฏของสลาว์ในขอบเขตของสลัววากีเยในช่วง 400 ปีหรือว่าก่อนหน้านั้น นั่นคือก่อนชาวฮันส์ บทความนี้จะวิพากษ์ตรวจสอบตัวอย่างของทฤษฎีซึ่งนำเสนอทัศนะของฮังกาเรียนและสลัวด์ และพิจารณาประวัติศาสตร์สังคมและแนวคิดเรื่องรากเหง้าของปัญหาที่แตกต่างไปจากการตีความ

เวที

มุมมองของอาฟริกัันตะวันตกของสภาโบราณคดีโลก: ความท้าทายและความทะเยอทะยาน

ซี. เอ. โพลีลันโซ

บทคัดย่อ

บทความนี้พิจารณาว่าภูมิภาคแอฟริกาตะวันตกมีความเกี่ยวกับในเชิงประวัติศาสตร์และการจัดตั้งสภาโบราณคดีโลกอย่างไร โดยเฉพะอย่างยิ่ง จะบรรยายเหตุการณ์ของการจัดประชุมสภาครั้งที่ 9 ของสมาคมก่อนประวัติศาสตร์แอฟริกันและสาขาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจัดที่เมืองโจฮันเนสเบิร์กในปีค.ศ. 1983 ปัญหาของการประนามเหยียดผิวดังของแอฟริกาใต้ได้เกิดขึ้นเมื่อมีการจัดประชุมที่ครบองค์ มีข้อแก้ไขซึ่งเกิดจากการประนามเรื่องการเหยียดผิวและเรียกร้องสำหรับระงับการติดต่อชั่วคราวกับทุกสถาบันในแอฟริกาใต้ และมีการตำหนิเพื่อร่วมอาชีพ และสถาบันที่ยังคงมีความสัมพันธ์กับแอฟริกาใต้ต่อมาได้กลายเป็นสิ่งที่สภาโบราณคดีโลกได้เข้าไปสู่แอฟริกาใต้ โดยการนำเข้าสู่การประชุมที่เซาท์แธมป์ตัน มองไปข้างหน้า การห้ามปรามยังคงเป็นสิ่งที่ยังคงเป็นอุปสรรคอยู่ในโบราณคดีแอฟริกันตะวันตก ส่วนมากเป็นเรื่องของธรรมชาติของโครงสร้าง การลงโทษจากการขู่เรียกร้องขอวีซ่า วิกฤตทางการเงินและความขาดแคลนทรัพยากรล้วนเป็นสิ่งที่ป้องกันไม่ให้นักวิชาการจากแอฟริกันตะวันตกไปร่วมงานวิชาการอย่างเต็มที่ในโลกวิชาการ